

SZÍPORKA

A BARTÓK BÉLA ELMÉLETI LÍCEUM ELEMISZINTŰ TANULÓINAK LAPJA

2018/2019, II. félév

26. SZÁM

10 éves a Játszóház!

Gyermekek a DKMT Eurorégióban

Szerkesztő: Stan Orsolya
és Bakos Ágnes Mónika
Tördelés: Orosz Sándor

Címünk:
Bv. General Dragalina 11A
Irányítószám: 300181

Tel. 0256-493031

Honlapunk: www.bartok.ro

A lap megjelenését a
Bethlen Gábor Alap támogatta

Nemzeti Összetartozás Napja a Bartók Béla Elméleti Líceumban

Június 4. különleges nap volt az iskola elemi tagozata számára, hiszen tizenkettedik alkalommal szerveztük meg a Gyermek a DKMT Eurorégióban nevet viselő rendezvényt, melyre meghívtuk testvériskoláink képviselőit is. Idén az aradi Csiky Gergely Főgimnázium, a lugosi Eftimie Murgu Általános Iskola, a végvári, ötvösdi, és az újszentesi Általános Iskola, valamint a temesvári Gerhardinum Római-Katolikus Teológiai Líceum diákjai és pedagógusai voltak a vendégeink, kiváló alkalmat

nyújtva a testvériskoláinkkal való szorosabb együttműködésre, barátkozásra, magyar népi kultúránk, néphagyományaink megismerésére. A résztvevő kisdíjak a rendezvény megnyitója után népdalvetélkedő és festőverseny keretén belül mutathatták be tehetségüket és tudásukat, lehetőségük volt ismerkedni, barátkozni a különböző iskolákból érkező társakkal, beletekinteni a helyi iskola mozgalmas életébe. A vetélkedők után megtekintették a *Terülj, táská!* - zenés mesejátékot a Szél fújja meseműhely előadásában, amelynek tagjai Budapestről érkeztek hozzánk és a gyermekeket bevonva érdekes előadásmódban, népi hangszerekkel megfűszerezve vezették be a résztvevőket a mese csodálatos világába. Ugyanakkor lehetőség nyílt egy igazi jurtát megnézni, melyet a temesvári Losonczy István Hagyományőrző Egyesület állított fel az iskola udvarán.

A népdalvetélkedőn Boros Emília, Khell Levente és Szabó Ferenc pedagógusok rangsorolták a bátor énekeseket, akik a következő helyezést érték el: I. díjat Abdulhamza Szafi, Zaha Evelyn, Nagy Natália, Demea Klára és Muresan Maia érte el Temesvárról, II. díjat a temesvári Kótai Vanessa, König Glória, Mészáros Norbert, Varga Brigitta és Kiss Réka ért el. III. díjban részesült Sípos Zoltán Újszentesről, Drasztyl Veronika Aradról, Boros Szonja és Tamássy Dávid Temesvárról. Dicséretet ért el az újszentesi Szilágyi Bence, a lugosi Csutak Dóra, valamint Iván Erika és Demeter Karina Temesvárról.

A festőversenyen egy felolvasott magyar népmese alapján dolgozták ki munkájukat a tanulók szabadon választott technikát alkalmazva. A következő helyezést állapították meg Nüszl Erzsébet, Milos Edit és Kulcsár Ilona tanítónők: I. díjat kapott az újszentesi Nueleanu Daniel, a lugosi Madaras Andor, valamint a temesvári Császár Ede, Popa Ottília és Vass Réka, II. díjat Kele Dávid Végvárról, Kurázs Tímea, Nechifor Tímea, Zwean Jasmina és Festő Ádám Temesvárról, III. díjat Lukács Andrea Ötvösdről, Gedó Melinda Aradról, Lukács Zoltán Újszentesről, Jäger Kevin Lugosról, és Tönkö-Fenyvesi Réka Temesvárról. Dicséretet értek el Simó Melitta és Korsós Róbert Végvárról, Kovács Vencel Újszentesről, Moga Gabriella és Bányai Sebastian Ötvösdről, Vinze Lea Aradról, valamint Ferenc Szilárd, Susan Rebecca, Szász Melinda, Szabó Tímea, Varga Alex és Orosz Mikolt Temesvárról.

Jó volt együtt lenni, ismerkedni, barátkozni a különböző iskolákba járó magyar diákokkal, együtt énekelni, alkotni és szép magyar népmeséknek örülni. Bízunk abban, hogy a kialakult kapcsolatokat az összefogás jegyében tovább építjük, ápoljuk hasonló találkozóinkon.

A program támogatója a Communitas Alapítvány és a Bartók Béla Alapítvány volt.

A szervezőcsapat nevében, Pál Krisztina tanítónő

10 éves a Játszóház!

Ünnepi játszóház volt a gyereknap, tele meglepetésekkel

10 éve kezdődött meg a Játszó- és Alkotóház programja a temesvári Bartók Béla Elméleti Líceumban, amit a gyereknap játszóház alkalmával ünnepeltünk meg május 25-én.

A játszóház rendszeres alkalom az iskola életében, havonta egyszer egy szombat délelőtt zajlik egész tanévben, mindig valamilyen tematikával, többségében annak megfelelő kézműves foglalkozásokkal, de mellette ringató foglalkozással is a legkisebbek számára, arcfestéssel, logikai és fizikai ismereteket bővítő játékokkal, olykor tánczással, olykor más meglepetéssel.

A tanév során én is több játszóházban részt vehettem, amelyek hangulata mindig nagyon otthonos. A tanítványokkal különleges felszabadultan egy hétféle napon találkozni, és megismerni olyan gyermekeket is, akiket nem tanítottam, nagy élmény volt. Emellett természetesen a fő célja a játszóháznak, hogy az óvodások már apró korukban megkedveljék az iskolát a benne rejlő sok-sok érdekes, ismereteket bővítő, ügyességet erősítő játékokon keresztül. Az, hogy tíz éve folyik ez a rendszeres program, mutatja sikerességét is.

A Gyereknap Játszóház alkalmával a szervezők, tanítók meglepetésekkel készültek. Először is a temesvári Csiky Gergely Állami Magyar Színházból a termekbe keveredett Micimackó társaival együtt. A műhelyek termeiben énekeltek, Tigris táncolt is, Bagoly, Nyuszika beszélgettek a gyerekekkel.

Aztán egyszerre csak érkezett a hír, hogy Micimackó beakadt a hálóba, csak úgy lehet kiszabadítani, hogyha minden gyermek segít a kihúzásban. Nosza, lett nagy izgalom, a gyereksereg ügyesen felsorakozott a focipályán és Füles vezényletével, Nyuszikával elöl, és mögötte az egymást fogó gyerekekkel sikerült kiszabadítani Micimackót. Lett nagy öröm, tánc, sőt egy asztal is odakerült sok-sok muffin-finomsággal, amit aztán a gyermekek boldogan elfogyasztottak, és még buborékot is fújhattak a nagy öröm alkalmából.

Ilyen izgalmakkal telt az ünnepi játszóház. A gyermekek és Micimackó is boldogan ment haza, remélve, hogy még sok-sok játszóház lesz, ahol a focipálya kapujának hálójába ugyan remélhetőleg nem, de érdekességekbe, mosolyokba, az alkotás örömébe, meglepetésekbe bármikor beleakadhatnak a magyar iskolában.

Mecser Szilvia

Forrás:

<https://www.petofiprogram.hu/hirek/10evesjatszohaztemesvaribartokbelaelmeletiliceumban>

Beszámoló a liechtensteini táborozásról

Azon szerencsés gyerekek egyike vagyok, aki elmehetett Liechtensteinba.

Nagy izgalommal vártam az indulás napját. Ez egy nagy kihívás volt számomra. A kihívás az a három hét volt, amit a családom nélkül kellett eltöltenem, de megérte. Az egész táborozás egy kifogyhatatlan meglepetés volt. Az egyik legérdekesebb napom az volt, amikor átmentünk Svájcba. A határ a két állam között nem volt más, mint egy fehér sáv, az aszfaltra festve. Senki sem állított meg bennünket, hogy leigazoljon. Úticélunk egy régi svájci falu volt. Ott meglátogattuk az ősi várat, ahová sok-sok lépcső vezetett.

Egy másik érdekes hely az erdő melletti park volt. A park szabadtéri játékokkal volt felszerelve. Az egyik legérdekesebb játék egy kettős hinta, amin két gyerek hintázhatott úgy, hogy a két hintát egy dróttrendszer kötötte össze, és ahhoz, hogy működjön, csak az egyik hintázó gyerek kellett hajtsa.

Még egy érdekes játékot láttam az erdőben, a tanulmányi táblákat. Az egyik ilyen tábla a szaglást fejlesztette: virágok illatát, különböző gombák illatát, toboz illatát, erdei állatok szagát érezhettük. Egy másik tábla a tapintást fejlesztette: a táblán lyukak voltak, a lyukak alatt kérdések, a választ pedig úgy lehetett megtudni, ha bedugtuk a kezünket és tapintással állapítottuk meg mi van ott.

Ezúton is szeretném megköszönni Renáta nővérnek, Ottilia tanító néninek, Annamária tanító néninek, Tündének, Lénának, Sabrinának, Timónak, Ginnynek, Báni bácsinak és a Hercegnőnek a sok gondoskodást és szeretetet.

Török Anna Virág, Hagyományos III. osztály

Nagyon örülök, hogy elmehettem a liechtensteini táborba. Remek élményeket nyújtott számomra az ott töltött három hét.

Nagyon tetszett a vonattal való utazás. Éjjel utaztunk, a vonat szépen elringatott reggelig. Amikor megérkeztünk a szállásra, kiválasztottam az ágyamat és nagyon örültem a szép háznak. Másnap reggel kimentünk játszani az udvarra, később énekeltünk, majd átadtuk az ajándékokat a vendéglátóinknak.

Mindennap elmentünk kirándulni, szép tájakat láttunk, új barátságokat kötöttünk. Különleges élmény volt, sosem felejem el.

Zwean Yasmina, Lépésről lépésre III. osztály

Liechtenstein egy nagyon szép ország. Nagyon szerencsés vagyok, hogy három hetet tölthettem el ott. A szálláshelyen külön lány- és fiúszobák voltak. Sokat játszottunk, csúszdáztunk, asztaliteniszeztünk, tornáztunk és úsztunk.

Rengeteg ajándékot kaptunk. Még a hercegnővel is találkoztunk. Mindennap elmentünk kirándulni, sokat sétáltunk a friss levegőn. Nagy élmény volt számomra, amikor átmentünk Svájcba.

Mindig szeretettel fogok visszagondolni az ott töltött időre és azokra a kedves személyekre, akik vigyáztak ránk.

Zabos Noémi, Hagyományos III. osztály

Már az első nap nagyon tetszett nekem, mert vonattal utaztunk. A kilátás gyönyörű volt. Amikor megérkeztünk, egy nagyon szép házban szálltunk meg.

Rengeteg programot szerveztek nekünk. Nagyon jól éreztem magam a játszótéren, fagyit is ettünk. Nagyon élveztem a tornaórákat, sokat játszottunk. Úszni is voltunk. Két bulit is tartottunk: egy szülinapi bulit és egy álarcos bulit. Múzeumban is voltunk, ahol egy olyan farkast láttunk, amit meg lehetett simogatni. Néha még esett az eső is.

A hercegnő is ellátogatott hozzánk, őt Szofinak hívják. Svájcban is jártunk. Nem tudom, ha tudjátok, Liechtenstein és Svájc határán van egy vonal, az egyik lábam Svájcban volt, a másik pedig Liechtensteinban. Nagyon boldog vagyok, hogy elmehettem a táborba. Köszönöm szépen a sok törődést és a felejthetetlen élményeket.

Jakab Rebeka, Lépésről lépésre III. osztály

Amikor megtudtam, hogy lehetőségem adódik eljutni egy ilyen gyönyörű helyre, nagyon megörültem. Temesvárról indult egy busz, amely Budapestig vitt, onnan vonattal utaztunk tovább Liechtensteinig. Mire megérkeztünk, reggel lett. A háziak finom reggelivel vártak.

A táj festői volt. Gyönyörű hegyek vettek minket körbe. A hálószobákon kívül a házban lány- és fiú játszószoza is volt, festőszoba, zeneszoza és egy hatalmas udvar. Az udvar olyan volt, mint egy játszótér. Voltunk úszni, túrázni, mindennap tornáztunk. Egyik nap, nagy meglepetésünkre egy kisvonattal is utaztunk. Egyszer emeletes busszal mentünk haza.

Egyik nap nagy megtiszteltetésben volt részünk: meglátogatott minket Liechtenstein hercegnője, Sophie hercegnő. Még a születésnapomat is megtartottuk, méghozzá a tizediket. Szép kerek szám. Reggelire kaptam egy gyertyás mini pitét és egy szép rózsát. Másnap megtartottuk a bulit. Kaptam két héliumos lufit, ajándékokat és egy finom tortát. A születésnapi bulin kívül egy beöltözős bulit is tartottunk. Én Mary Poppinsnak öltöztem.

Nekem nagyon tetszett ez a hely. Azt ajánlom mindenkinek, ha teheti, látogassa meg. Mesebeli volt.

Pataki Tímea, Hagyományos III. osztály

Végre a buszon vagyunk! Alig vártam már ezt a liechtensteini tábort! Amikor Budapestre értünk, felszálltunk a vonatra, ahol jó volt, de nem aludtunk túl sokat.

Mikor végre már Liechtensteinbe értünk, mindenki elég fáradt volt. Viszont gyönyörű szép táj várt minket, a távolban láttuk a havas hegyeket.

A következő napokban sokszor voltunk a játszótéren, ahol érdekes csúszdák voltak, sokféle mászóka és tiroliána is. Nagyon klassz volt! Minden pénteken uszodában voltunk, csütörtökönként pedig tornázni mentünk. Jól éreztük magunkat.

Az egyik nap megtartottuk Timi és Yászmina születésnapját. Nagyon jót buliztunk! Buli után a két lány ajándékot is kapott. Pár

napra rá elmentünk egy cipősboltba, ahol mindenki kapott egy márkás cipőt. Hihetetlen, de a boltban egy csúszda is volt, amit mi is kipróbáltunk.

Egyik délután elmentünk a Mc Donalds-ba. Finom volt az étel és Coca Colát is kaptunk. Mikor hazaindultunk Temesvárra, mindenki kapott ajándékba egy kicsi csomagot és egy héliumos luft.

Boldog vagyok, hogy részt vehettem ebben a táborban. Nagyon tetszett és egy örök emlék marad számomra!

Jurescu Alex, Lépésről lépésre III. osztály

Május 6-án 16 gyerek, Otti tanító néni, Tünde tanító néni, Renáta nővér és Anna-Mária tanító néni elindult Liechtensteinba vonattal. Amikor megérkeztünk, mindenhol csak hegyek és hegyek voltak. A szálláshelyünk egy gyerekotthon volt, nagy udvarral.

Minden napunk nagyon különleges volt: sétáltunk, kirándultunk, szórakoztunk és tanultunk. Néhány napot elmesélek nektek:

- Május 9-én megkaptuk a személyre szóló csomagjainkat, amit mindenki nagyon várt; melyet kíváncsian, de ugyanakkor boldogan nyitottunk ki.
- Május 15-e különleges nap volt. Eljött hozzánk a hercegnő, oda a gyerekotthonba!!! Mi sajnos nem mehettünk fel a várhoz, mert az idős hercegnő beteg volt, és a kastély nem látogatható ilyenkor. Másnap pedig voltunk egy cipőboltban, ahol mindenki kapott egy pár cipőt. A fiúk inkább kéket, zöldet kaptak, a lányok meg rózsaszín, csillogós cipőt.
- Május 20-án a Mc Donalds-ban voltunk, ebéd után indultunk. Igaz, hogy esett az eső, de minket nem érdekelt. A menü valami burger, szalmakrumpli, kóla és fagyi volt. Az utolsó napon is jól éreztük magunkat. Tornáztunk, szórakoztunk, karórákat kaptunk és sokat játszottunk.

Nagyon jó volt Liechtensteinban! Kár, hogy nem jöttetek ti is!

Kiss Réka, Lépésről lépésre III. osztály

Nagyon örülök annak, hogy a 16 táborozó gyerek közé tartozhattam. Sok jó dolgot tanultam ebben a táborban.

Sok helyen voltunk kirándulni, templomokat látogattunk, nagyon sok játszótéren jártunk, meglátogattuk a hercegnő kastélyát, de csak kívülről. Ezt a tábort nagyon szerettem, mert sokat játszottunk, megismerhettem személyesen a hercegnőt, buliztunk is és nagyon szép helyeket, tájakat láttam. Az odavalósi gazdák nagyon jól fogadtak és jól elláttak mindennel. A pótmamák, vagyis a tanító nénik, mindent megtettek azért, hogy jól érezzük magunkat.

Nagyon jól éreztem magam ebben a táborban, nagyon jó volt. Mindig szívesen fogok visszaemlékezni rá.

Szabó Tímea, Lépésről lépésre III. osztály

Versenek

Ötödikes leszek

Sokan mondogatják:
Megnőtt ez a gyerek !
Bizony megnőttem ,
Ötödikes leszek !

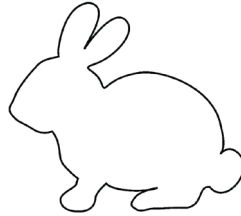
Nem tudom, ennek
Most örülnöm kéne ?
Biztosan ! De én nem
Örülök mégse !

Ősztől márpedig
Nagyiskolás leszek,
Illene, hogy ettől már
Okosabb is legyek .

Csak annyit tudok
Még mondani ,
De jó volt
egy-négybe járni !

Nagy Natália, Lépésről lépésre IV. osztály

A vak nyuszik

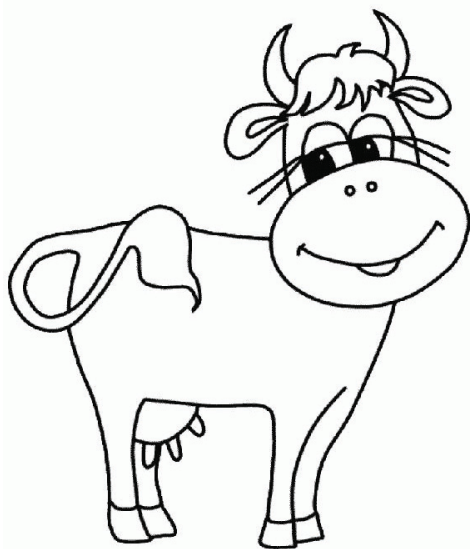
Egyszer az egyik húsvét utáni napon,
Össze-vissza szaladgált öt nyuszi, vakon.
Mindegyik futott a maga irányába,
Az egyiknek még meg is sérült a lába.

A másik felfutott egy fára,
Leesett, s kitörött a lába.
A harmadik nekiment egy lábnek,
Vagy többnek is, talán száznak.

Ahogy a negyedik csetlett-botlott,
Egy éhes kutya szagot fogott.
Elkezdett szaladni utána,
Le is rágta a nyúl farkát, kurtára.

Azóta rövid a nyulak farkincája.
Ezt mesélte egyszer nekem
Ács Sanyi bá lánya.

Nagy-György Csaba, Lépésről lépésre IV. osztály

A boci

A kedvenc állatom a boci,
Nem is lehetne tudni,
Hogy én annyira szeretném
És mindennap etetném.

Kérdezve „múzott” az mellettem,
De erre mind nem feleltem.
Türelmesen etettem hát tovább,
Ő meg tömte magába a szénát.

Esténként, mikor megfejtem,
Tiszta tejes lett a kisszékem,
Mert mikor mentem volna be a házba,
Nekem jött a marhája.

Ezzel elúszott a drága tejem,
S vele együtt az összes lejem,
Amit kaphattam volna,
És ez a vers másként szólna.

Nagy-György Csaba, Lépésről lépésre IV. osztály

Mesék

Az aranyhajú királynő

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy királynő, akit elrabolt egy sárkány. A király kihirdette az országban, hogy aki visszahozza, nagy jutalomban részesül.

Volt egy szegény ember a faluban, s annak volt három fia. A legkisebb legény meghallotta, és felkerekedett, hogy megmentse az aranyhajú királynőt. Három éjjel, három nap vándorolt, azután végre megérkezett a sárkány palotájához. Belopózott a kastélyba. A sárkány épp arra ment, de a legény résen volt, és elbújt a függöny mögé. Utána előbújt, és bement egy szobába. A legény nem látott ott csak egy macskát. Már-már ki akart lépni, amikor a macska megszólalt.

- Te ki vagy?

- Én Balázs, és te?

- Én vagyok a királynő, csak a sárkány átváltoztatott a varázspálcájával macskává.

Ebben a pillanatban kinyílt az ajtó és a sárkány belépett a varázspálcával a kezében. Balázst akarta békává változtatni. Balázs leszedte a tükört a falról, és maga elé tartotta. A sárkány egyből békává változott. Balázs elvette a varázspálcát és visszaváltoztatta a királynőt. A királynő örült, hogy megszabadult a varázslattól és hálásan nézett Balázssra.

- Én a tied, te az enyém, ásó-kapa, nagyharang válasszon el minket. – mondta Balázs, amikor kiléptek a várból.

Amikor hazamentek, a király nagyon megörült. Balázs megkapta az ígért jutalmat, a királynő kezét, a fele királyságot és száz aranyat.

A király gyorsan papot hívatott és összeadta a fiatalokat. Hét országra való lakodalmat csaptak. Balázs apja és a testvérei is ott voltak. Balázs adott a pénzből az apjának és a két testvérének is.

Még ma is élnek, ha meg nem haltak.

Tönkö-Fenyvesi Réka, Lépésről lépésre IV. osztály

A gombaház

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy kis gomba, amit sok tündér megszeretett. De különösen Fifi és Tífi, a két testvér. Ők elhívták a barátaikat, hogy lakjanak együtt: Vivit és Liliputit. Liliputi egy elég szerencsétlen kis tündér volt, ő mindig félt kimenni az utcára, mert mindenki tudta, hogy bajt fog csinálni, nem sikerülnek neki a dolgok.

A kis tündéreknek volt egy kis dobozuk, amibe csillagmatricákat tettek és egy, amibe szürke pontokat. Az kapott csillagot, aki mindent jól tudott csinálni, énekelni, magasra ugrani, tudott futni stb. És voltak olyanok, akik mindezt nem tudták megcsinálni és szürke pontokat kaptak. Például Liliputi

is egy ilyen tündér volt. Mint említettem, Liliputi félt kimenni az utcára, de volt amikor egy kis bátorságot gyűjtött és akkor kiment, de ilyenkor meg is bánta, mert szürke pontokkal tele

tért vissza. Egyszer elege lett ebből. Próbálta mosni, sikálni a pontokat magáról, de azok mégse jöttek le. Elárulom, hogy ezek varázspontok voltak, ha valaki a pontokat vagy a csillagokat ráragasztotta másra, azok többet nem jöttek le.

De volt egy tündér, aki ezeken a tündéreken tudott segíteni. Egy nap, Liliputi találkozott egy olyan tündérral, akin nem volt se csillag, se szürke pont. Megkérdezte Liliputi a tündért, hogy neki hogyhogy nincs egy pontja se. A tündér elmondta, hogy bármikor ráragasztottak valamit, róla mindig leesett:

- Nekem azért nincsenek matricáim, mert mindennap elmegyek Piffpaff tündérhez, aki segít nekem. Menj el te is hozzá!

Aznap, mivel Piffpaff a hegytetőn lakott, vagyis messze, Liliputi korábban feküdt le a szokásosnál, hogy másnap legyen ereje elmenni Piffpaffhoz. Másnap Liliputi el is indult a hegytető felé. Odaért Piffpaff tündér házához, bekopogott:

- Igen, gyere csak be!

Erre Liliputi bement Piffpaff házába és ő azt mondta:

- Szólt nekem a kis tündér, akinek nincs egy pontja és csillaga sem, hogy jössz ma. Liliputi, most veszem észre, hogy rajtad mennyi szürke pont van. Elárulok neked egy titkot. A pontok csak akkor ragadnak rád, ha neked azok fontosak. És ugyanígy van a csillagokkal is. Egyelőre csak az a fontos, hogy mindennap gyere el hozzám. Most nyugodtan hazamehetsz, holnap ismét várlak !

Liliputi hazaindult és azon gondolkodott, hogy mégis milyen igaza lehet ennek a Piffpaffnak. Miközben ment-mendegélt az úton, már egy pár pont le is potyogott róla.

Párszor még elment Piffpaffhoz, amíg le nem potyogott róla az összes pötty. Azóta Liliputi is egy olyan tündér, akin nincs már egy pont és egy csillag sem.

Azóta vígan együtt lakik a gombaházban Fifivel, Tifivel és Vivivel, de már büszkén megy ki az utcára és bár ügyesen fut, ugrik és énekel és emiatt sok csillagot ragasztanak rá, ő annak örül a legjobban, hogy mind leesik róla.

Itt a vége, fuss el véle.

Csóka Emese, Lépésről lépésre II. osztály

A háromszínű tulipán

Volt egyszer egy király, akinek volt egy szép lánya. A király szétdoboltatta, hogy annak adja a lányát feleségül, aki talál egy olyan tulipánt, amely három színből áll. Ez a három szín: piros, narancs és sárga. Egyszer jött egy legény és azt mondta:

- No, édes királyom, én megpróbálom!

- Jól van, fiam.

- Akkor mit kell tennem?

- Hát, édes fiam, meg kell találnod egy tulipánt, amely három színből áll. Ezek a színek: piros, narancs és sárga.

- Jól van, felség, megkeresem azt a tulipánt.

Ment, ment mendegélt a legény és egyszer talált egy galambot. A galamb azt kérte, hogy merjen neki egy vödör vizet a kútból, cserébe ő is segít rajta. A legény mert egy vödör vizet a galambnak. A galamb ezt kérdezte:

- Mit kívánsz, te legényke?

- Mutasd meg hol találom a háromszínű tulipánt!

- Jó, megmutatom, gyere!

A galamb odavezette a tulipánhoz, amely egy csodaszép tisztáson virított. A fiú illendően megköszönte a galambnak és már vitte is a királynak. A király odaadta a lányát és még ráadásul fele királyságát. Nagy lakodalmat csaptak és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Ninaci Eszter, Lépésről lépésre II. osztály

Bátor Nyuszkó

Egyszer Nyuszkó meghívta a barátait, Tapsit és Répát egy sátorozásra, az erdőbe.

Az este közeledtével felállították a sátrukat. Nyuszkó elkezdte volna mesélni a kísértet-sztoriját, amikor a sátruk mögött váratlanul megzörrentek a bokrok.

- Mi volt ez?- kérdezte Répa.

- Nem tudom. – válaszolta Tapsi.

Azt hitték valami sárkány. Nyuszkó, aki a legbátrabb volt, azt mondta:

- Maradjatok itt, én megnézem. – azzal elindult a bokrok felé.

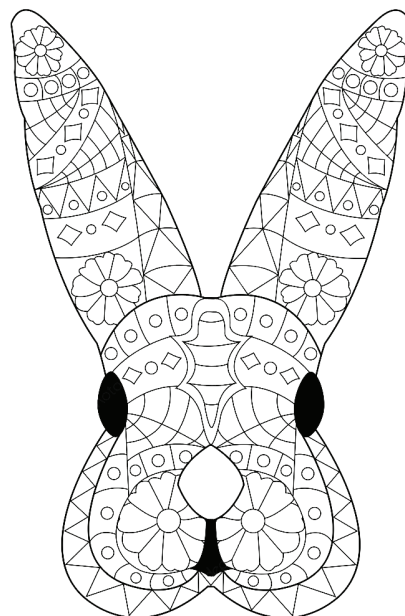
Egy perc után visszajött egy cicával a kezében.

- Ez a cica volt ott. Megsérült szegény.

Az egyik takaróból csináltak egy ágyat neki is.

Amikor hazamentek, a cica meg volt teljesen gyógyulva. Nyuszkó megkérdezte a szüleit, hogy megtarthatja-e, azok igent válaszoltak.

Itt a vége, fuss el véle.

Tönkö-Fenyvesi Réka, Lépésről lépésre IV. osztály

Az erdei házikó

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy erdei házikó. A kis rejtélyes házikó a Kerek erdő közepén állt körülvéve rengeteg hatalmas fával, bokorral, különböző erdei színes-pompás virággal.

Minden nyáron tíz titokzatos lakó lakta: Kutya Muki, Eb Elemér, Cicus Kitty, Kecske Kelemen és Nyulam Margit, akik a közeli faluból költöztek be, a szívélyes erdei házigazdák nagy öröme. A vendégszerető erdei barátok: Mosó Péter, Mézes Maci, Kukás Róki, Őz Őzike, Makkos Disznó Miklós. Mindenkinek volt valami kitűnő tulajdonsága: Kutya Muki például a legeszesebb, Eb Elemér a legjobb hangú, Cicus Kitty a legjobb fára mászó, Kecske Kelemen a nagy vicces és Nyulam Margit pedig a legfürgébb. Mézes Maci maratont futott, Mosó Péter kiválóan úszott, Kukás Róki remekül gördeszkázott, Őz Őzike képes volt jó magasra ugrani, Makkos Disznó Miklósnak pedig kitűnő volt a szaglása.

Szép nyár volt ismét, hét ágra sütött a nap, amikor a falusi öt barát már az utat kezdte tervezni. Nagyon várták, hogy visszatérjenek a kedves nyári kuckójukhoz és ismét együtt nyaralhassanak erdei barátaikkal.

- Szóval, Elemér, te hozod a sátrat, mivel kirándulás is van tervben, Kitty hozza az ételt, a vizet és a bográcsot, Kelemen fejszét és bicskát hoz, Margit a zseblámpát meg a gyufát, a többiről majd én gondoskodom. – mondta Muki.

- Holnap reggel ne késsen el senki! – szólt Kitty.

- Jó!!! – egyeztek bele a többiek.

Még megbeszélték a többi tudnivalót, utána hazamentek és lefeküdtek. Izgatottságukban nehezen aludtak el. Másnap reggel, miután felkelt a nap, elindultak az álmaik kuckójához. Útközben Kelemen mondott egy futással kapcsolatos viccet, mire Margit kihívta egy versenyre, amelybe a többiek isszívesen beszálltak. Már mindenki megérkezett a megbeszélt találkozóhelyre, ahol Róki várta őket. Kis idő múlva Kelemen is felbukkant nagy fáradtan, és nyelvét lógatva odaszólt Rókinak:

- Szia! Hogy vagy? Wow, egy új gördeszka! Honnan szerezted? Tán csak nem a kukából? –

lihegte.

– Szia, Kelemen! De, onnan. – válaszolt kicsit megszégyenülve Róki.

– Ne is vedd figyelembe! – nyávogta Kitty, majd intett, hogy folytassák útjukat.

– Én csak viccelődtem... – felelte Kelemen, majd ő is utánuk vánszorgott.

Útközben meglepte őket Őzike és Miklós. Örvendve mentek tovább. Játsoztak, viccelődtek, versenyeztek, ameddig elértek egy nagyon ismerős helyre. Furcsa bizsergés szaladt át a testükön. Még az erdei állatok is azt érezték, hogy valami nincs rendjén, valami nagyon...

Ebben a pillanatban Maci meg Péter rémülve futott hozzájuk.

A ház!!!

Volt házikó, nincs házikó... Az erdei kúszónövények eltüntették a szemük elől...

– Most mitévők legyünk? Nincs semmink, amivel megkereshetnénk kis kuckónkat! – esett pánikba Őzike.

– Nem azért jöttem el idáig, hogy most visszaforduljak!!! – mérgelődött Margit. – Ennyi idő alatt lefutottam volna négy futóversenyt!

Az állatkák nagyon megijedtek. Muki szólalt meg elsőnek:

– Van egy ötletem! Miklós, neked jó a szaglásod, így megkereshetjük a házat. Utána lép közbe Kitty. Ő átmássza a falat, majd kinyitja a kaput. Akkor Margit körbeszaladja a házat, és leszedi a növényeket. Ha elmegyünk majd kirándulni, akkor nem kell újra keresni. Egyetértetek?

– Igen. – válaszoltak határozottan a többiek, mert ha Mukinak nemet mond az állat, akkor annyit magyaráz, hogy a végén igazat kell adni neki.

Csapatmunkával szempillantás alatt megtalálták elvesztett kis házikójukat.

Nem telt sok időbe, és a házikó már patyolattiszta volt. A nagy izgalom és munka után nagyon megéheztek és eldöntötték, hogy pizzát sütnek, ugyanis egy nagy kemence állt a konyhában. Jó nagy és finom pizza volt, mondhatom, de hogy mekkorát

mulattak, az egy hatalmas csoda volt! Az egész házat felforgatták. Csak reggel szedték össze a dolgokat, utána meg elindultak kirándulni. Őzike látott egy gyíkot, Róki egy siklót, Elemér pedig egy kékszajkót. Péter át kellett ússzon a folyó túloldalára egy függőhíder, mivel a fahíd rég tönkrement. Este letáboroztak és sokat meséltek egymásnak. Kelemen vicceket mondott, Elemér énekelt, Margit meg Maci a futásról beszélt, Mosó Péter víz alatti történeteket mondott. Későn feküdtek le. Másnap visszamentek, de más úton, mert a patak túl sebes volt, így hát a hegyoldalon kellett a házikóhoz jutni. Egy ideig jól mentek, ameddig... kitört a káosz!

Mivel Margit nagyon gyorsan haladt, nem nézett a lába elé és megbotlott. Leghátul volt, ezért mindenkit felbuktatott, társai elkezdtek rossz irányba gurulni, a folyó felé. Csak gurultak, gurultak, míg végül Mikós azt kiáltotta:

– Fa!!!

A többiek meglátták a fát, amelyik lejjebb volt. Mindenkinek volt valami a fejében, sőt ugyanaz: ha valaki megfogja a fát, és a többiek jól egymásba fogózkodnak, akkor megállhatnak.

– Kitty, a karmaiddal megfoghatod jó erősen a fát! – kiáltotta Elemér.

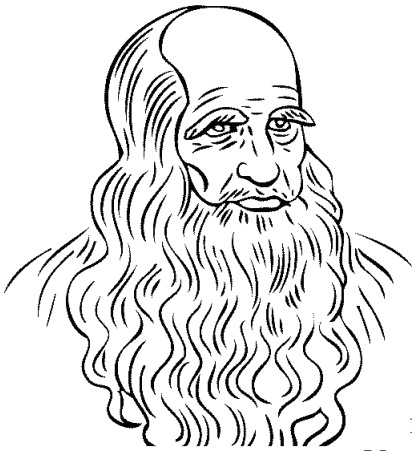
Úgy is lett. Kitty megfogta a fát az erős karmaival, megálltak és megnyugodtak.

Amikor hazaértek, megbeszélték, hogy ezen a nyáron nem távoznak messzire a házikótól, mert féltek, hogy újból bajba kerülhetnek.

Azóta is minden nyáron a tíz jó barát boldogan, vígan tér vissza mesebeli erdei kuckójához és barátsága egyre erősebbé válik.

Dotterer-Kiszely Patrik, Hagyományos IV. osztály

Válogatott írások

Leonardo da Vinci

Az ő teljes neve Leonardo di ser Piero da Vinci, ami azt jelenti, hogy Leonardo, Piero fia, Vinciből.

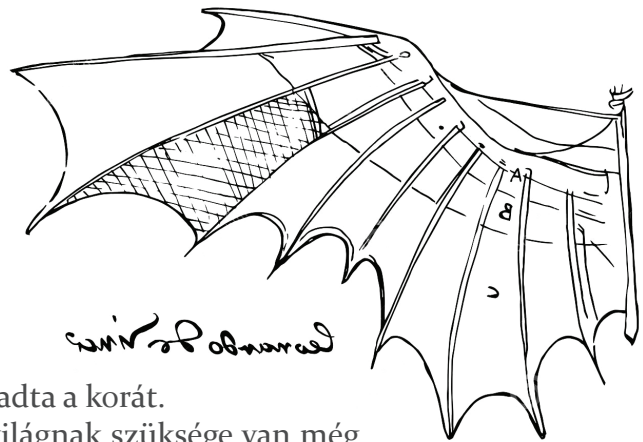
Rengeteg dologgal foglalkozott felnőttkorában. Da Vinci festő, szobrász, feltaláló, író, költő, anatómus, matematikus és filozófus volt, egyszóval polihisztor (olyan ember, aki sok dologgal foglalkozik).

Vegetáriánus volt.

Madarakat vásárolt, hogy elengedje őket és tanulmányozza a repülésüket. Balkezes volt, visszafelé írt. Lehet, hogy így nem kente el kezével a tintát vagy csak titkosítani akarta a jegyzeteit.

Feltalált egy robotoroszlánt, ami ülni, lépkedni tudott s még a száját is mozgatta. Rengeteg olyan dolgot talált fel, ami jóval meghaladta a korát.

Kár, hogy az 1400-1500-as években élt. A világnak szüksége van még hozzá hasonló emberekre.

Muşceac Tímea, Lépésről lépésre IV. osztály

Az édesanyám

Az édesanyámat Talpai Annamáriának hívják, de Annának szólítják. 41 éves, 1978. január 21-én született. A haja sötétbarna, rövidebb, mint az enyém. A szeme színe is barna. Ő 172 cm magas és sovány alkatú. Kedvenc színe a zöld és a barna. Szabad idejében az 1980-as évek zenéjét hallgatja.

Anya egy szép panzióban dolgozik. Ő az egyetlen, aki tud vezetni, a munkája az, hogy ételt vásárol a vendégeknek és elmegy a városba mindenfélét elvégezni. Édesanya mosolygó, szép, de néha szigorú. Mindennap legalább százszor megpuszil, reggel mikor felkelek, mikor az iskolába megyek, mikor hazajön a munkából és este, amikor lefekszünk. Anya nagyon szeret engem és a tesvéreimet is.

Anyuka nélkül egy gyerek se tudna élni, mert az édesanya ad életet. Én nagyon szeretem anyukámat és tudom, hogy ő is szeret engem.

Talpai Tímea, Lépésről lépésre IV. osztály

Édesanyám

Az anyukámat Melindának hívják és 41 éves. Programozóként dolgozik és szereti a munkáját. A zöld a kedvenc színe.

Zöld a szeme, rövid, szőkésbarna haja van, teltkarcsú, magas termetű. Arca ovális. Leginkább farmert hord, de fontos eseményekre ruhába megy. Nem szeret magassarkút hordani.

Mindig figyel arra, hogy ne olyan ruhákba menjek iskolába, amibe nem illik. Rámszól, ha rendetlenséget hagyok magam után, néha szigorú. Ha valami zavar, azt mindig elmondom neki, mert tudom, hogy együttérez velem. Nagyon kedves, sokmindent megenged. Viszont pár dolgot tilt, mint például ordítani, sok édességet enni és mindig vigyáz, hogy én és a tesóm ne vesszünk össze.

Nagyon szeretek társasjátékozni vele. Örülök, amikor együtt takarítunk. Szeretek vele vásárolni menni, filmet nézni, vacsorát készíteni.

El sem tudom képzelni az életem nélküle. Anélkül, hogy valaki mindenben segítsen, anélkül, hogy valaki mindennap megkérdezze hogy vagyok, anélkül, hogy valaki annyira szeressen, mint ő.

Örülök, hogy ő az én édesanyám és jobban szeretem mint bárkit e világon.

Muşceac Timea, Lépésről lépésre IV. osztály

A világ legjobb édesanyája

Az anyukám neve Kótai Laura. Ő 40 éves.

Anyának rövid, ősz haja van, zöld a szeme, karcsú és középtermetű. Ő jószívű, mert mindent megvesz és megtesz értem, ritkán szigorú, mert vagy én nem teszem a helyére a dolgaimat vagy apu. Mindig megölel és megpuszil. Nagyon jó ennivalót főz és süt, például tiramiszut, sült krumplit, bográcsost, különféle sütitket.

Anya a Nutechnologies-ben dolgozik, ahol 3D nyomtató gépeket és dolgokat ad el. Nagyon érdekes dolog!

Házasság előtti neve Vlad Laura volt. Van egy testvére is, aki nagyon magas.

Anya nagyon szerette és szereti az angolt. Azt mondta, hogy amikor kisebb volt, az angol tanára nagyon kedves és jó volt.

Ő nemcsak a legjobb édesanya a világon, hanem a legjobb barátom is!

Kótai Vanessa, Lépésről lépésre IV. osztály

A legrágább kincs

Amikor megszülettem, őt láttam meg legelőször és tudtam, hogy Ő a legrágább kincs az életemben.

Harminckilenc éves, nagyon szép a mosolya, rövid, világosbarna a haja, kicsit szeplős, karcsú, átlagmagasságú, jó az ízlése, foglalkozása közgazdász. A tesvérem kicsit jobban hasonlít rá.

Én azt szeretem benne, hogy kedves, ég a keze alatt a munka, takarékos, szerető, kicsit szigorú. Sok barátja van, szereti az állatokat és a természetet, de inkább városi lány. A kedvenc színe a zöld. Közös bennünk az, hogy szorgalmasak vagyunk, együtt szoktunk kézműveskedni, sütni-főzni, tévét nézni, mikor a sok teendő kifáraszt. Mesélte, hogy jó tanuló volt Nagyváradon, gyermekként kukoricacsuhéból készített bábút.

Nagyon örülök, hogy Ő az én anyukám.

Kovács Eszter, Lépésről lépésre IV. osztály

Petra az iskolában

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisgyerek, akit úgy hívtak, hogy Petra.

Petra minden reggel boldogan indult az iskolába. Felült a biciklire, a sisak a fején, kabát és iskolatáska a hátán, és már indult is. Az iskolatáskájában mindenféle volt: tolltartó, ceruza és egy finom, piros alma. Amikor az iskolába ért, eltette a füzeteit a polcára és már kezdődött is az első óra. Bejött a tanító néni és felírta a táblára a matematika leckét. Aznap még volt magyaróra, angolóra, művészet és szabadjáték. Az iskolanap végén boldogan gombolta be a kabátját, hogy hazainduljon.

Amikor hazaért, letette a biciklijét és egy nagyot kiáltott:

- Anya, hazaértem!

Petrának az anyukája nagyon örült. Petra elmesélte az egész napját, még azt is hogy hibátlanul dolgozott matematikából és angolból. Hamarosan este lett és Petra boldogan aludt el egy ilyen jól sikerült nap után.

Kovács Eszter, Lépésről lépésre IV. osztály

London

Beni, Tomi és Ádám a Liszt Ferenc repülőtérhez közeledve a kis autóbusszal, egyre erősödő izgatottsággal olvasták, nézegették a Londonról szóló könyveket. Az iskolának már egy hete vége és unatkoztak otthon, ezért elmentek kirándulni. Az úticél London volt. Megérkezve a reptérre, csodálkozó szemekkel nézelődtek Ádám kivételével.

- Ti ilyen bambák vagytok, hogy azt sem tudjátok milyen egy repülőtér? - kérdezte Ádám.

- Ó, Ádám, honnan tudnánk, hogy milyen a repülőtér, mikor mi öt évvel fiatalabbak vagyunk és nem jártunk még ezen a helyen! - mondták megsértődve a fiúk.

- Jól van, ne vegyétek olyan komolyan, csak ugrattalak benneteket.

- Jó, de ne ugrass többet! - morogták újra a fiúk.

A repülő megérkezett, ők minden ellenőrzésen átmentek, ekkor engedélyt kaptak a beszálláshoz.

- Hű, de klassz itt bent! - suttogta Beni.

- Oké. Ne túlozd így el, inkább nézzük meg hol van a helyünk! - javasolta Ádám.

- Jó napot! Segíthetek? - kérdezte egy furcsa alak a repülőn. Fehér ruhája, zöld nadrágja és narancssárga sapkája volt.

- Igen, mondja meg kérem, hol a helyünk? - és átnyújtották a jegyeket.

- A második sorban, a B részlegen - mondta az ember.

- Köszönjük! - mondták a fiúk kórusban.

Miután leültek, két nő jelent meg a pilótafülke előtt és egy furcsa táncot mutattak be, ami igazából azért volt fontos, hogyha véletlenül a vízbe esnek, megmeneküljenek.

Ételnek egy szendvicset adtak salátával, sonka nélkül. Érkezés után elfoglalták a panziót, majd elmentek megnézni a Big Bent.

- Ez ... ez gyönyörű! - mondta Tomi.

- John Warner és fiai lettek megbízva, hogy az 1834-ben történő tűzvész után újjáépítsék-mondta Ádám.

- A harang, ha jól tudom 13,5 tonnás - mondta Ádám. Nahát, ezen a helyen nézelődtünk már épp eleget, gyertek menjünk el a világ legnagyobb és legmagasabb óriáskerekéhez is, a London Eye-hoz!

Miután egyet óriáskerekeztek, következett a fagyizás.

Másnap reggel már 7 órakor a repülőtéren kellett lenni. Következett az ellenőrzés és a beszállás. Felszálltak, de a tánc elmaradt. Egy óra múlva óriási füst jött hátulról. A pilóta bejelentette, hogy mindenki őrizze meg a nyugalma, mert egy kényszerleszállást fog végrehajtani.

- Beni, Ádám gyorsan a vészkijáráshoz !!! - sürgette őket Tomi. A repülőn visítást, sírást lehetett hallani. A három fiú úgy szaladt, mint még soha. Ekkor Beni elesett, torkaszakadtából ordított. Tomi meghallotta az ordítást és felemelte Benit, de hátulról valaki erősen megrántotta a kezét és kilökte a vészkijáraton levő csúszdára.

- Beniii !!! - kiáltott Tomi kétségbeesetten. Mikor földet ért, megkönnyebbülten látta, hogy testvére, Ádám életben van.

- Beni fent maradt a repülőn!- mondta sírva Tomi, de abban a pillanatban valaki megölelte őket.

- Beni !!! - kiáltotta Ádám és Tomi.

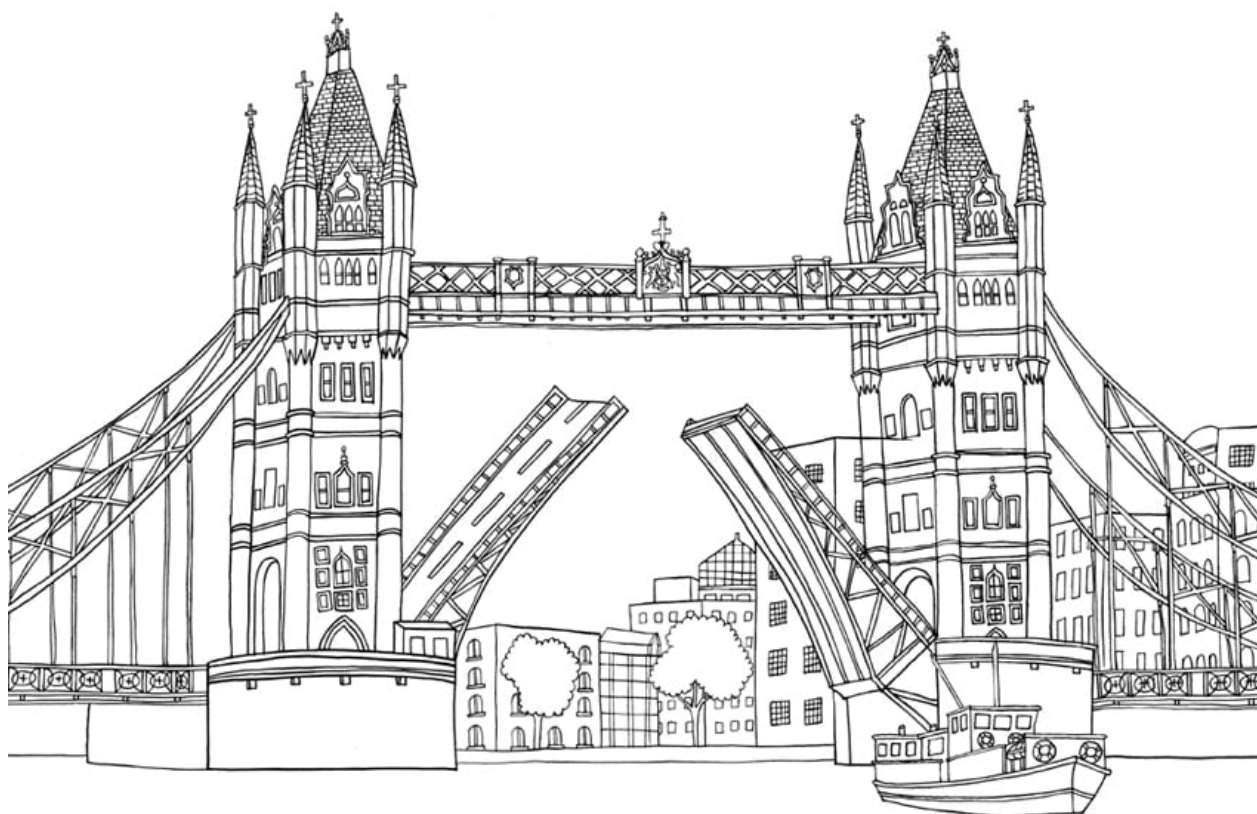
- Megsérültél? - kérdezték társai.

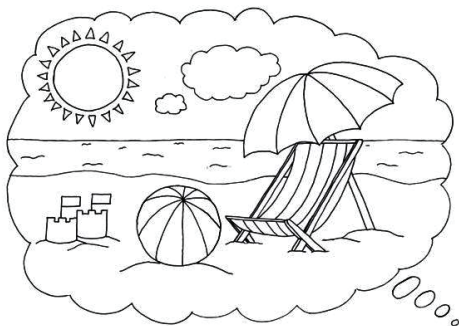
- Nem! - mondta Beni.

Időközben, három busz jött a segítségükre.

Hazaérve közösen kipihenték a kirándulás izgalmait és fáradalmait. Ezt követően megnézték egy mozifilmet, így ünnepelték meg, hogy mindenki együtt van. Idővel a kalandos utazás a kellemes emlékek sokaságához tartozott.

Juhász Ábel, Hagyományos III. osztály

A Fekete-tenger

Múlt nyáron a Fekete-tengeren voltam nyaralni.

Először láttam élőben a tengert. A part homokos volt és tele volt kagylókkal. A víz, ahogy beljebb mentem, egyre sötétebb volt. Voltak bólyák is, amik azt jelezték, hogy meddig szabad bemenni a vízbe. A part két oldalán furcsa, kicsi csillagra hasonlító sziklák voltak. A

hullámok nagyok voltak, mert nagy szél volt.

Sok képet készítettünk és sok videófelvételt. Remélem legközelebb is oda megyünk nyaralni.

Orosz Mikolt Adónia, Lépésről lépésre IV. osztály

Új ismerős

Erdő mélyén, nagyon mélyen volt egy hatalmas gesztenyefa amelyen egy méhkast lehetett látni. Ott lakott Mézike, az előkészítő gyerekek kedvenc méhecskéje.

Ősszel, Mézike elindult szerencsét próbálni. Sokáig repült ... Megpillantott egy gyönyörű szép virágos karosszékot. Gondolta, pihen egy kicsit. Berepült az ablakon és letelepedett arra a szép virágos székre. Hirtelen kinyílt az ajtó és sok gyerek jött be a szép terembe. Mézike kissé meghiúsult, mert nem tudta, hogy kik lehetnek ezek a gyerekek. Ekkor odalépett hozzá egy kisfiú és megkérdezte tőle, hogy ő kicsoda.

- Mézike vagyok. - felelte - Te ki vagy?

- Az én nevem Máté és most kezdem az iskolát. Ez itt a mi osztálytermünk.

- Lennél a barátom? - kérdezte félénken Mézike.

- Persze! Kérlek, maradj itt velem és segíts megtanulni a számokat és a hangokat!

Mézike beköltözött a előkészítő osztályos gyerekek termébe és mindennap segített a tanulóknak, legfőképp új barátjának felfedezni új dolgokat és megoldani a feladatokat. Ahogy közeledett a nyár, megsúgta kedves barátjának, hogy hamarosan vakációzni indul egy hatalmas virágos rétre, de ősszel, első osztályban újra találkozni fognak.

Máté megköszönte Mézikének a sok segítséget, és megígérte, hogy nem fogja elfelejteni.

Dotterer-Kiszely Máté, Lépésről lépésre előkészítő osztály

A hét cica nagy kalandja

- Negyedik rész -

A nagy csata

A bolhatámadás után Tomi elmondta a haditervet:

- A következő a terv: kimegyünk a sétányra, megkeressük a bolhát, befűjük, majd betesszük egy üres terráriumba! - jelentette ki határozottan Tomi.

- Ez nem olyan egyszerű! - szólt oda a nagyszájú Tomász - Mi lesz, ha ránk ugrik az a csípős bolha?!

Rövid gondolkozás után Lukrécia szólalt meg:

- Ezért kaptuk ezt! - mondta, majd elővette a Gárfildtól kapott sípot. - Gárfild megígérte, hogyha bajunk esne, csak fűjük meg ezt a kis csodát, és ő máris itt terem.

Mindenki helyeselte Lukrécia ötletét, majd megbeszéltek a tennivalókat:

- Oti, Hópihe, ti figyelitek az állatok ketreceit, nehogy bemenjen oda a bajkeverő bolha! Luca, te fűjod meg a sípot, majd elmondod Gárfildnak, ha megjelenik, hogy mi a dolga! Tomász, Cirmos, ti osszátok ki a búvárruhákat, majd megkeresitek a huncut bolhát! Kitty, Lukrécia, Luca, Gárfild meg én majd elfogjuk a rendfelborítót! - mondta Tomi, aki mindig összeszövi a terveket.

Minden a terv szerint ment. Mindenki felvett egy búvárruhát, hogy abban az esetben, ha ráugrana a bolha, nehogy mindjárt megcsípje az illetőt. A keresett bolha majdnem bement a Gorillák közé, de Oti meg Hópihe időben megérkeztek. Tomász és Cirmos megtalálták a gyors bolhát, de mire odaértek a többiek már a kis veszélyes állatka újra eltűnt.

Egyértelműen eldöntötték, hogy most tényleg Gárfildra van szükség, hogy tartsa össze a csapatot, és segítségükre legyen a jó szemével, hiszen ő a dzsungelben is 1 méterről meglátott egy 12 centiméteres nyílméregbékát.

Luca megfújta a sípot, elmondván Gárfildnak, hogy mi baj adódott. Gárfild is felöltözött, majd munkához látott. Nyomban kiszemelte a bolhát a jegesmedve kifutója előtt, majd csapatmunkával el is kapták a kis haszontalan bajkeverőt.

Igen ám, de közben a bolha segítséget hívott: New York összes bolháját odacsődítette!

Na, de most mi lesz a barátainkkal?

- A csatát elvesztettük! - jelentette ki Kitty akkorát sóhajtván, hogy majdnem elrepített egy falevelet.

- Nem, ha az eszünket használjuk! - mondta Gárfild. - Még meg van a helikopteretek?

- Azt hiszem, tudom mire gondolsz! - mondta Oti a sor végéről. - Szerezzünk be még egy kis bolhairtó sprayt, majd a levegőből elkábítjuk az ellenséget, utána meg összegyűjtjük őket egy zárt helyre!

- Én is erre gondoltam. - mondta Gárfild.

- Hiszen ez remek ötlet! - mondta Cirmos.

Amíg a helikoptert összeszerelték, Luca meg Kitty elment bolhairtó sprayt vásárolni. Közben a csapat többi tagja segített az állatoknak feltenni a gázmaszkot (jó nehéz munka volt!). Mindaddig, a bolhákat egy önkéntesekből álló csapat tartotta fel egy elkülönített helyen.

Amikor eljött a kellő pillanat, a helikopter felszállt, a magasból besprayeizve az állatkertet, és megmentve az egész Central Parki Állatkert lakosát. A hősök nagy jutalomban részesültek.

A nagy csata után Luca és Tomi épp az utcán sétáltak, amikor Luca észrevett egy táblát, amelyen ő és Tomi volt rajta. A táblán az állt, hogy aki megtalálja őket, az jutalomban részesül. Megmutatva Tominak, így szólt:

- Ideje hazamenni!

Tomika bólintott, majd visszamentek társaikhoz, elmondták, hogy haza kéne menni.

- Mi itt maradunk Otival, az ocelottal - mondták a többiek. - Az állatkert lakosai megkértek, hogy maradjunk itt, mint a Central Park testőrei.

- És te, Gárfild? - kérdezte Luca.

- Én ... Én ... Hát nem is tudom ... - kezdte a nagy kalandor. - A dzsungel már nem az én birodalmam, ugyanis a nővérem, Napsugár, megkért, hogy adjam át neki a dzsungel védelmezését ... meg hát már untam is egy kicsit ...

- Az én gazdám biztos befogadna! - kiáltott fel Tomika – és ... Luca is a szomszédom. Lehet, hogy a városunk sokkal kisebb, mint New York, de attól még szép és otthonias.

Tomi és Luca addig kérlelték Gárfildot, hogy tartson velük, míg bele nem egyezett.

Sokáig tartott a búcsúzkodás, de végül elindultak, és megígérték, hogy még visszatérnek, de az majd egy másik kaland része lesz...

Gárfildot Tomika gazdái befogadták és a két kandúr mindennap átment a szomszédba Lucához beszélgetni, felidézni a régi szép időket.

A New Yorki cicák is jól végezték munkájukat (... még Kitty is megkomolyodott).

A cicák e története most véget ér, de ki tudja mit rejteget a jövő?

Talán egy új kalandot!

Vége

Dotterer-Kiszely Patrik, Hagyományos IV. osztály

Viccek

Találkozik egy nyúl egy mérges vaddisznóval.
Mondja a nyúl:

-Mit csinálsz, te vaddisznó, ott az almafán?

-Eszem a cseresznyéimet!!!

-Honnan cseresznye az almafán?

-**OTTHONRÓL HOZTAM!!!!**

(Moldoveanu Dávid, Lépésről lépésre IV. osztály)

TALÁLÓS KÉRDÉSEK

-Tudjátok, miért van az elefántnak piros szeme?

- ...

-Azért, hogy bújjon el a cseresznyefán!

- ...

-Láttatok már elefántot a cseresznyefán?

- ...

-Látjátok, milyen jól elbújt?

(Moldoveanu Dávid, Lépésről lépésre IV. osztály)

Melyik padláson nem járhat az ember? (A szájpadról)

Melyik fa nem ég a tűzön? (A tréfa)

Melyik bika tud repülni? (A bölömbika)

Melyik várban nincs katona? (A lekvárban)

Melyik háló nem fog halat? (A pókháló)

Melyik disznónak van ezer tüje? (A sündisznónak)

Melyik tó van a házban? (Az ajtó)

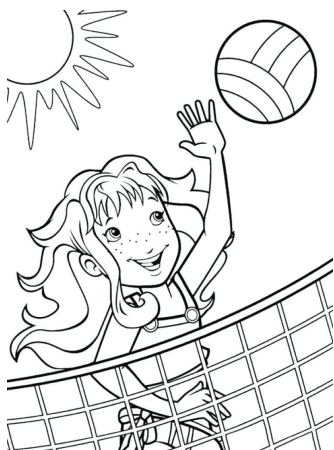
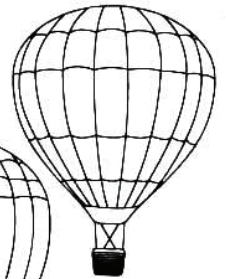
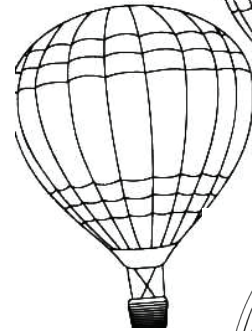
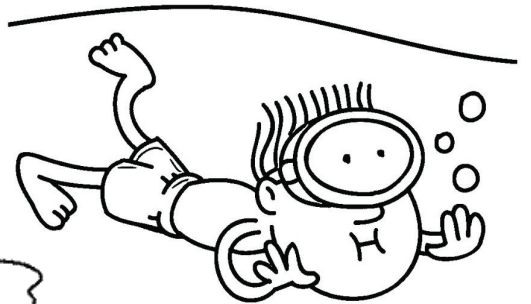
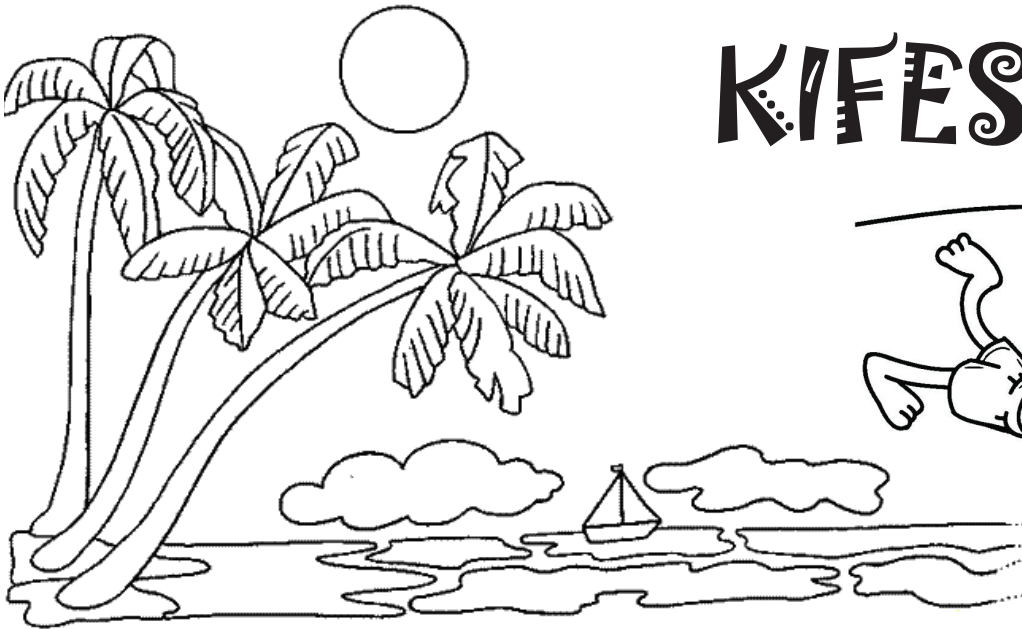
Melyik tű nem szúr? (A betű)

Melyik tököt nem lehet megenni? (A csütörtököt)

Melyik ló csinál fészket magának? (A holló)

(Máthé Hunor, Lépésről lépésre II. osztály)

KIFEJSTÖK

Nyári bejárótáborok

Június 17. és 21. között:

1. Barangolás két keréken (csak biciklizni tudó gyerekek számára)

Táborvezetők: Tasi Ottilia, Kiss-Pataki Adél Annamária

2. Ügyességi- és táblajátékok tábora

Programvezetők: Palkó Margit, Boros Emília

Június 24. és 28. között:

1. Tekergő mesetábor

Programvezetők: Balázs Melinda-Enikő, Kasza Gabriella

2. Öko-tábor

Programvezetők: Vinczeffy Kinga, Major Gabriella

Július 1. és 5. között:

Kis cserkészek tábora

Programvezetők: Milos Edit, Varga Ildikó, Major Gabriella

Július 8. és 12. között:

Sporttábor

Programvezetők: Mureşan Noémi, Szabó Csilla, Magyar Petra, Szűcs Edit

Július 15. és 19. között:

Román nyelvi fejlesztés

Programvezető: Moldoveanu Melinda, Szeles Andrea

Július 22. és 26. között:

Képzőművészeti tábor

Programvezetők: Adorjányi Borbála, Apró Julianna, Kása Cintia, Gecse-Madaras Júlia

Kellemes vakációt!

